

PER

PREGUNTAR

QUE NO

QUEDE

LA IMMIGRACIÓ I ELS DRETS
DELS XIQUETS I LES XIQUETES

PRESENTACIÓ

Hui l'escola obri les seves portes a tots els xiquets i les xiquetes del món. Venim d'Equador, El Marroc, Colòmbia, Camerun, Polònia, Romania, Xina, Espanya... Portem la nostra llengua, els nostres jocs, coneixements, cançons i, el que és més important, els nostres somnis.

Els xiquets i les xiquetes tenim els mateixos drets, hàgem nascut a Espanya o en altres llocs, siguen els nostres pares i mares espanyols o d'altres països.

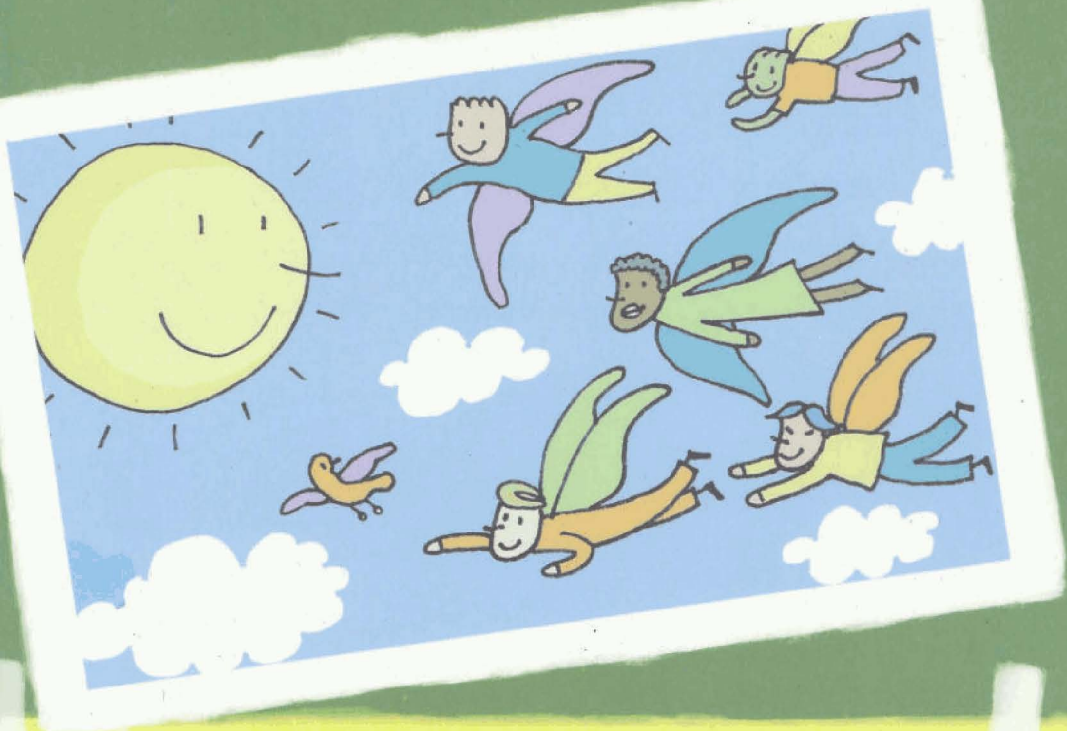
Un d'eixos drets és l'educació. El dret a estudiar perquè quan siguem majors, puguem ser conductores, metges, arquitectes, electricistes, veterinaris o governants. I és que volem arribar a ser el que somiem.

Els xiquets i les xiquetes del món tenim el dret a participar, a dir el que pensem i que s'escolte la nostra veu.

No volem guerres ni violència. Creiem que hem de conèixer-nos millor. I és en l'escola on aprenem a conviure.

Tots els xiquets i les xiquetes que acudim hui a l'escola ens preparem per a construir un món millor, més solidari i més just.

¿Què és emigrar?

És deixar el lloc en què vius per a anar-te'n a viure a una altra part. És viatjar d'un país, una ciutat o un poble a un altre. No és igual que anar-te'n de vacances perquè quan emigrem ho fem per més temps. És començar una nova vida en un altre lloc i formar part d'ell.

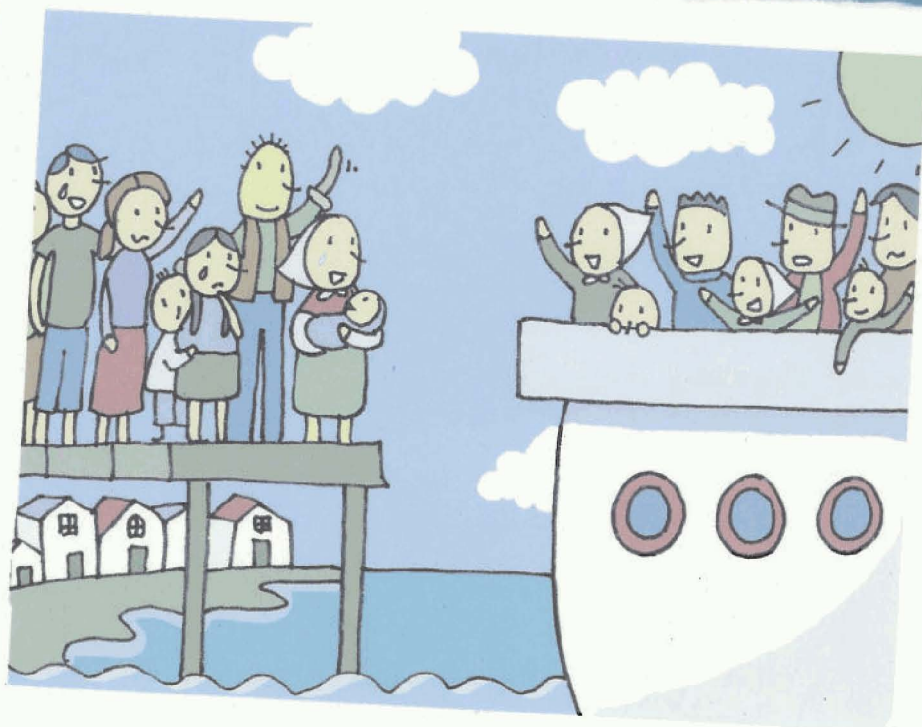
¿PER QUÈ EMIGREM?

A vegades emigrem perquè en el nostre país hi ha guerra o perquè volem millors possibilitats per a estudiar o treballar. També hi ha persones que viatgen per amor o simplement, pel desig de conèixer altres llocs.

Tenim milers de raons per a fer els somnis realitat. Cada persona té les seues i totes són igual d'importantes.

ides de quan emigrem?

Des del començament de la Història els sers humans hem viatjat al llarg i ample d'este món. Les espanyoles i els espanyols hem emigrat i ho seguirem fent. Per exemple, entre 1950 i 1970, van partir mils cap a ciutats o països del món sencer.

¿ÉS MÉS FÀCIL EMIGRAR HUI?

És una decisió difícil i fer-la realitat també. Però hui és més fàcil seguir en contacte: gràcies a mitjans de comunicació com a Internet, la televisió o les converses telefòniques amb les nostres famílies i amistats, podem saber en qualsevol moment el que passa en el planeta i en el nostre poble.

No importa com visquem de lluny, tenim molt en comú, molt que compartir i que viure junts. I és que tots som ciutadans i ciutadanes d'aquest llogaret universal que és el món.

¿QUI SÓN LES PERSONES QUE EMIGREN?

Tu i jo. Quasi tots i totes podem ser emigrants en algun moment de la nostra vida.

Si la teua família ha deixat el poble per a anar a la ciutat, ací eres immigrant. Si te n'has anat a un altre país a viure, en el teu nou país eres immigrant. Però arribarà un moment en què moltes coses del teu lloc d'origen i del teu nou país formaran part de tu: els menjars, els carrers, la llengua, els amics i amigues...

¿QUÉ HACEN EN ESPAÑA LAS PERSONAS QUE HAN EMIGRADO?

Viure, treballar, estudiar, jugar, riure, enamorar-se...

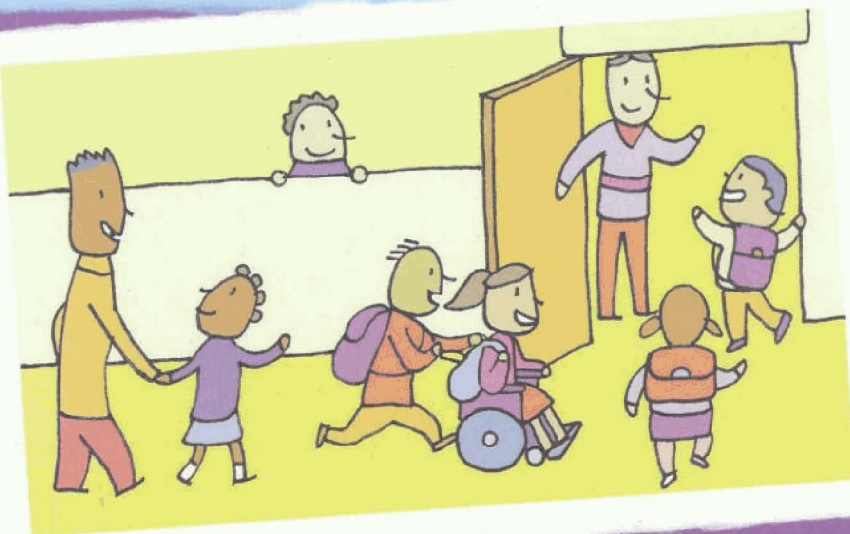
Totes les persones que vivim en un mateix lloc som veïns i veïnes que compartim els carrers, els jocs, els barris, les associacions, els mercats, els col·legis, els sindicats, i també els drets i deures... Junts construïm un món millor, més solidari i feliç.

¿Com són les escoles en què ens trobem amb alumnes i alumnes d'altres països?

Són escoles amb les portes obertes al món, en les que tots i totes aprenem dels altres.

Són espais on els xiquets i les xiquetes que venim de diferents famílies, països, pobles o ciutats, podem contar el que vivim i compartir-ho. Així, tots i totes junts, construïm una nova societat.

En estes escoles, compartim noves formes de parlar, de comptar històries o de riure. Ara tenim més cançons, contes i jocs. Tenim amics i amigues nous i aprenem a veure el món amb una altra mirada.

¿Quins drets tenim les xiquetes i els xiquets?

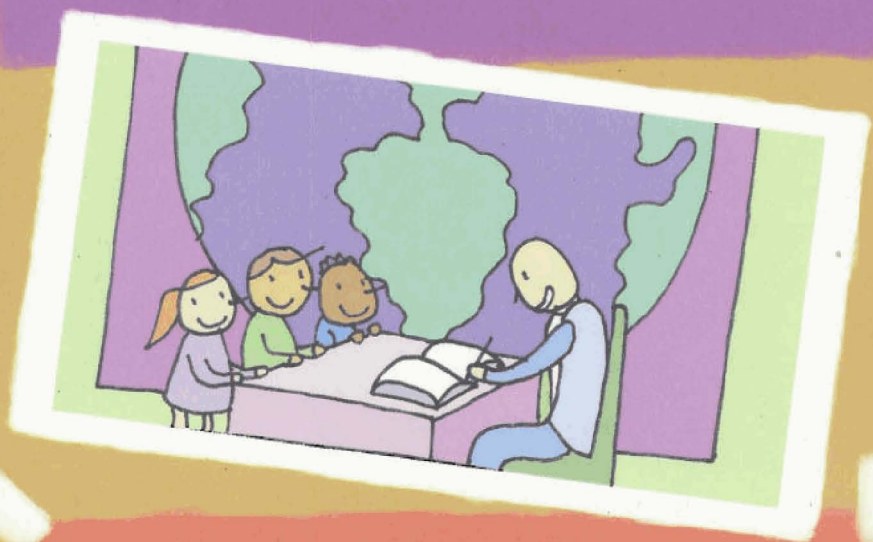
Totes les xiquetes i els xiquets del món tenim drets. Els drets són el que necessitem per a tindre una vida sana i feliç i vénen arreplegats en una llei que s'anomena la Convenció sobre Drets de la Infància. En esta llei es reconeix que cada xiquet, cada xiqueta, és un ser humà únic i irrepetible.

Tots i totes tenim dret a anar al col·legi, a jugar, a menjar, que les persones adultes ens escolten, a participar en aquelles coses que ens interessen, que ens cuiden quan estem malalts, a tindre una família, una nacionalitat i un nom i a ser feliços.

I perquè tenim drets, ningú pot ser discriminat pel color de la seua pell, perquè haja nascut en un altre lloc, per ser xiquet o xiqueta, ni tampoc per les seues opinions o creences religioses.

Els xiquets i les xiquetes tenim drets i podem actuar, igual que les persones adultes, perquè es respecten.

¿QUÈ ÉS LA CONVENCIO SOBRE ELS DRETS DE LA INFÀNCIA?

És la Llei que garantix els drets de la infància. És un Tractat internacional ratificat per quasi tots els països del món, on s'arreglen totes les obligacions que els Estats han de complir en relació a les necessitats dels xiquets i les xiquetes. Es va firmar el 20 de novembre de 1989.

Adoptar la Convenció obliga als Estats a complir-la. Açò suposa fer noves lleis o modificar les lleis existents per a salvaguardar els drets de les xiquetes i dels xiquets.

recorda que...

Pots tindre el pèl arrissat o
ondulat com les aigües dels rius. Pots
tindre la pell dels colors de l'arc de San
Martí. Pots utilitzar la mà esquerra o la dreta, pots
ser veloç o lenta, pots tindre moltes coses o poques...
L'important el realment important és que ERES UNA
PERSONA ÚNICA, IRREPETIBLE I DIFERENT.

¡NO HO OBLIDES!

Pots ser hàbil amb els comptes o amb les lletres. Pots escoltar en la nit com els llops o entendre el llenguatge amb les mans, pots veure com un linx o tindre poca vista com els talpons. Pots ser hàbil com les aranyes o intel·ligent com els mussols, No importa on hages nascut... L'important, el realment important és que **POTS ARRIBAR A SER EL QUE TU SOMIES.**
INO HO OBLIDES!

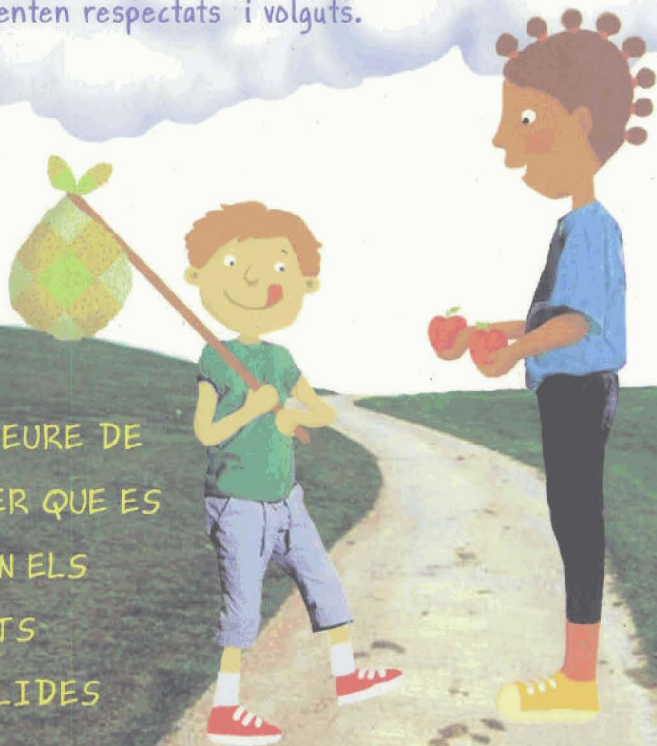
Je parle français
I speak english
Eu falo português

Pots parlar tres idiomes o un. Tindre poca o molta altura. Viure lluny o en la casa del cantó. L'important, el realment important, és que ERES UNA PERSONA AMB DRETS. ¡NO HO OBLIDES!

Al llarg de la teua vida et trobaràs amb centenars de persones distintes. D'alguna t'enamoraràs, altres seran els teus amics i amigues. Algunes t'ensenyaran coses importants. Alguna et regalarà un trosset de la seua vida. Altres passaran al teu costat i no les tornaràs a veure... T'encreuaràs amb xiquets i xiquetes. Tots i totes diferents i verdaderament importants. Fes que sempre es senten respectats i volguts.

TENS EL DEURE DE
VETLAR PER QUE ES
RESPECTEN ELS
SEUS DRETS
I NO HO OBLIDES

Pots cridar-te Marta, Laila, Marcos, Laidy, Pepe, Liu Wang, Takashi, Lili, Borja, Iuri, Gladis, Inés, Nambi, Joiosa, Maritza, Andrea, Ahmet, Arundhati... l'important és que TOTS ELS XIQUETS I TOTES LES XIQUETES DEL MÓN SOM DIFERENTS I ESPECIALS I TOTS I TOTES TENIM ELS MATEIXOS DRETS. I NO HO OBLIDES!

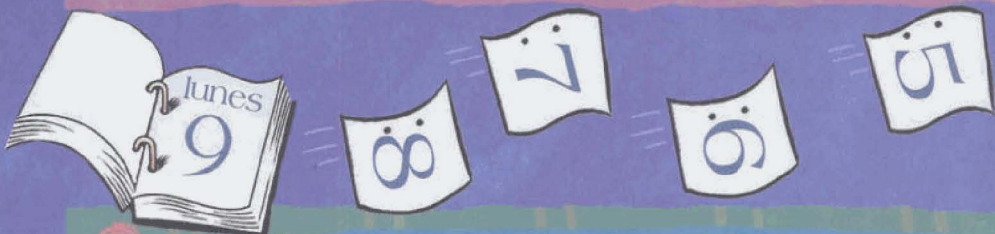
COM PODEM FER QUE L'ESCOLA SIGA DE TOTS ELS XIQUETS I LES XIQUETES?

BIENVENUE BIENVENIDA WELCOME

Quan arriba un company o companya nou, podem rebre'l amb un cartell de benvinguda en totes les llengües que es parlen en la nostra classe.

En equip, podem fer un gran mapamundi dels països d'origen de tots els nostres companys i companyes.

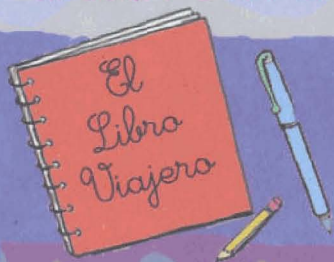
Un dia a la setmana, viatjarem a un d'estos països i descobrirem una de les seues tradicions que incorporarem al nostre calendari escolar.

Podem visitar la casa dels nostres amics i amigues. Així coneixerem la seua família, els rics plats que preparaven les seues iaies i podrem contar-ho després a les nostres mares i pares.

H a b í a u n a v e z . . .

Algú de la nostra classe escriurà una frase que serà el principi d'un conte. La persona que està assentada darrere ho continuarà i així fins que cada xiquet o xiqueta haja escrit la seua. Serà el conte de l'Amistat.

Demànarem a les nostres famílies que escriguen alguna història que hagen viscut o uns records bonics de la seua infància per a fer el "Llibre viatger" que anirem passant de família en família. Després ho enquadernarem i ho posarem en la biblioteca.

Començarem una col·lecció de jocs del món. Preguntarem als nostres pares, mares, tios, ties o iaïos a què jugaven en el seu poble o ciutat. Si no viuen a Espanya, els escriurem una carta, els enviarem un e-mail o els cridarem per telèfon. Potser juguem als mateixos jocs tots els xiquets i les xiquetes del món?

Triarem entre tots un dia de l'any escolar com a dia de festa i demanarem a les nostres famílies que participen en la seua organització. Cada un i cada una serà responsable d'una part. Perquè tot funcione, cal participar. És la nostra festa de la Solidaritat.

🌀 Farem un mural molt gran amb els nostres somnis. Dibuixarem la nostra casa, el nostre barri, la nostra família... I ens dibuixarem també. I després pensarem... Què volem ser de major? Sabrem dibuixar-ho?

🌀 Els xics i les xiques farem un llistat de cinc coses en què som diferents. Però també una altre llistat de cinc coses en què som iguals. I escriurem el nostre llibre de Drets dels Xiquets i les Xiquetes de la nostra classe.

Aprèn tot el que poden ensenyar-te
i ensenya'ls tot el que poden aprendre

ALGUNES PREGUNTES QUE

¿Per què ara es parla més de la immigració?

¿Per què me'n vaig d'un país per a viure en un altre?

¿Per què hi ha les fronteres?

¿Els xiquets i les xiquetes que venim d'altres països tenim dret a anar al col·legi? I a la universitat?

¿Per què en les escoles amb xiquets i xiquetes de diferents països s'aprèn a conviure millor?

¿Quines preguntes et fas tu?

PODEM FER EN CLASSE

¿Què és el racisme?

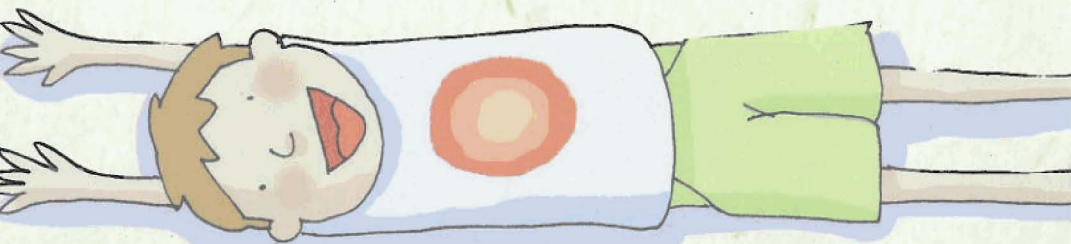
¿Per què és necessari lluitar contra el racisme?

¿El que jo he après en l'escola del meu país és important en la meua nova escola?

¿Per què a les persones adultes els costa tant de respondre a les nostres preguntes?

¿Quines respostes tens tu?

Coordinación: FETE-UGT y CIDE (Centro de Investigación y Documentación Educativa). Ministerio de Educación y Ciencia.

Textos: Luz Martínez Ten FETE-UGT
Liga Española de la Educación y la Cultura Popular

Ilustración y diseño: Mauricio Maggiorini www.mmaggiorini.com

UN PROYECTO DE:

FETE-UGT

COLABORAN:

SECRETARÍA DE ESTADO DE
INMIGRACIÓN Y EMIGRACIÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE INTEGRACIÓN
DE LOS INMIGRANTES

Páginas Web:

www.aulaintercultural.org

www.rayuela.org

www.mec.es/cide

www.fete.ugt.org